

Arrest

**nr. 342 545 van 9 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 februari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 15 augustus 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 3 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 30 juli 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 14 januari 2020 (RvV 14 januari 2020, nr. 231 201).

1.3. Verzoeker stelde op 17 februari 2020 een voorziening in cassatie in tegen de uitspraak van 14 januari 2020 bij de Raad van State.

1.4. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie trof op 25 februari 2020 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*). Verzoeker werd hiervan op diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

1.5. Verzoeker werd op 25 oktober 2022 onder aanhoudingsmandaat geplaatst wegens feiten van opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg en van verboden wapendracht.

1.6. De Raad van State verwierp het in punt 1.3. bedoelde cassatieberoep in zijn arrest van 7 december 2022 (RvS 7 december 2022, nr. 255.199).

1.7. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 13 april 2023 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een duur van drie jaar (bijlage 13*sexies*).

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

3.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.3. Uit de gegevens die door de verwerende partij werden overgemaakt op 28 januari 2026, blijkt dat verzoeker na de bestreden beslissing van 25 februari 2020 (zie punt 1.4.) sedert 13 april 2023 opnieuw het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van een inreisverbod met een duur van drie jaar (bijlage 13*sexies*) (zie punt 1.7.).

3.4. Ingevolge deze ontwikkelingen werpt de Raad ter terechtzitting ambtshalve een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan belang. Aangezien verzoeker sedert 13 april 2023 het voorwerp is van een nieuw terugkeerbesluit dat definitief in het rechtsverkeer aanwezig is, kan de eventuele nietigverklaring van de thans bestreden bijlage 13*quinquies* van 25 februari 2020 hem geen voordeel meer opleveren. Verzoeker geeft dus niet langer blijk van het vereiste actuele belang bij zijn vordering.

Ter terechtzitting werd aan de partijen de gelegenheid geboden hierop te reageren. Wanneer een verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet hij het belang dat hij met zijn vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230).

De aanwezige raadvrouw van verzoeker stelt zich hieromtrent naar de wijsheid van de Raad te gedragen, terwijl de aanwezige raadvrouw van de verwerende partij de afwezigheid van belang bevestigt.

3.5. Het beroep is bijgevolg niet-ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN